

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

תאריך: 1 באוקטובר, 2017
י"א בתשרי, תשע"ח

לכבוד

נוחי פוליטיס, עו"ד
מנהלת מחלקת חנינות

שלום רב,

הנדון: עמדת פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה) בעניין בקשות מאיר רבין מיום

8.6.17 ו-2.7.17 לעיין מחדש בהחלטת החנינה בעניינו מיום 8.6.17

ביום 2.7.17 הגיש מאיר רבין (להלן: **רבין** או **המבקש**) בקשה לעיין מחדש בהחלטת החנינה בעניינו מיום 8.6.17, וביום 6.8.17 הגיש השלמה לבקשה. לאחר שעיינו בנימוקי הבקשות אני סבורים כי יש לדחות, מן הטעמים שיפורטו להלן.

1. הפרקליטות סבורה כי יש לדחות את הבקשות על הסף, בהעדר קיומם של נימוקים כלשהם המצדיקים היענות לבקשות, ולאחר שללא ספק מיצה רבין כל ההליכים האפשריים הן בערכאות המשפטיות והן באמצעות בקשת חנינה שהגיש זה מכבר ושנתקבלה ביום 8.6.17 על ידי כב' נשיא המדינה, אשר החליט להקל בעונשו ולהפחית שנה מתקופת מאסרו.

2. טענה מרכזית אותה מעלה רבין בבקשה דנן הינה, כי בקשת החנינה הראשונה מיום 23.5.16 עסקה בעיקרה בהרשעה בפרשת תעשיות מלח ובפער בענישה שבינו לבין דני דנקנר במסגרת פרשה זו. לשיטתו, כב' נשיא המדינה הקל בעונשו בשל נימוקים שהעלה בקשר לפרשת תעשיות מלח בלבד, ולא לנימוקים הקשורים לפערי ענישה בינו לבין אליעזר שמחיוף (להלן: **שמחיוף**), אשר הואשם במשותף עמו בפרשת הולילנד, הורשע ונדון לתקופת מאסר.

3. טענה זו משוללת כל יסוד ויש לדחותה מכל וכל. בניגוד לנטען, בקשת החנינה הראשונה התייחסה מפורשות לפער בעונש שבין רבין לבין שמחיוף במסגרת פרשת הולילנד, ועמדת הגורמים המקצועיים בנוגע לבקשת החנינה שהתקבלה, התייחסה לשתי הפרשות בהן הורשע רבין (הולילנד ותעשיות מלח) והעונשים שנגזרו עליו בגיןן. על כן, אין בסיס לטענת המבקש לפיה החלטת החנינה התבססה רק על טענותיו בדבר הפער בענישה בינו לבין דנקנר בתעשיות מלח בלבד. מדובר בהחלטה כללית אשר התקבלה ביחס למכלול הטענות שהעלה המבקש בבקשת החנינה הראשונה.

4. טענה מרכזית נוספת אשר מעלה רבין בבקשותיו, נוגעת להיקף הקנס והחילוט שהושתו עליו. אף

טענה זו נטענה על ידו בבקשת החנינה הראשונה, והיא מועלית על ידו שוב. גם במקרה דנן אין כל יסוד לטענת המבקש לפיה בהחלטת כב' נשיא המדינה לא קיימת התייחסות לטענה זו.

5. לטעמנו, החלטת כב' נשיא המדינה ברורה ומתייחסת למכלול טיעוניו של רבין ולא ניתן לפרשה בדרך אחרת. למען הסר ספק נביא כלשונה את החלטת כב' נשיא המדינה מיום 8.6.17 להקלה בעונשו של רבין בדרך של הפחתת שנה מתקופת מאסרו:

הקלת עונש

בתוקף סמכותי לפי סעיף 11(ב) לחוק יסוד: נשיא המדינה, הריני מקל את העונש של חמש שנות מאסר בפועל, שהוטל על מאיר יעקב חיים הכהן רבין חיימוב (ת"ז 02438138-6) בבית המשפט המחוזי בתל אביב ביום 13/5/2014 בתיק פלילי 10291-1-2012, על ידי העמדתו על ארבע שנות מאסר בפועל. יתרת עונש המאסר תומר לעונש מאסר על תנאי אשר יתווסף לעונש המאסר על תנאי שהוטל בגזר הדין. יתר רכיבי העונש יותרו על כנם.

6. למעלה מן הצורך, לגופה של הטענה בעניין העונש שנגזר על המבקש בגין מעשיו בפרשת הולילנד, בהשוואה לעונשו על שמחיוף, יובהר ויוזכר כי ערעורו של שמחיוף על הכרעת דינו התקבל חלקית, לאחר שביהמ"ש העליון קיבל טענותיו בקשר לחלק מכספי השוחד בהם הורשע בערכאה הראשונה, ולפיכך החליט בית המשפט הנכבד להקל בעונשו. רבין לא הועמד לדין בקשר לרכיבי שוחד אלו מהם זוכה שמחיוף בעליון. ערעורו של שמחיוף בקשר לקבלת שוחד באמצעות רבין, אשר הורשע בתיווך בשוחד לשמחיוף, נדחה והרשעתו ברכיב שוחד זה נותרה על כנה. אף ערעורו של רבין בקשר לחלקו בפרשת השוחד לשמחיוף נדחה, הרשעתו נותרה על כנה, ולפיכך לא נמצאה הצדקה להקל בעונשו. עוד יצוין, כי טענת רבין לפיה עונשו צריך לעמוד על מחצית עונשו של שמחיוף, בשל העובדה כי היה נותן השוחד ושמחיוף מקבלו, משוללת כל יסוד. רבין הורשע בתיווך לשוחד לפי סעיף 295(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ועל פי סעיף זה דין המתווך כדין **לוקח השוחד**, עובד הציבור, ולא כדין נותן השוחד.

7. למרות שבקשתו להקלה בעונש נענתה בחיוב על ידי כב' נשיא המדינה, ולאחר שניצל כל הליך פרוצדורלי אחר שעמד לרשותו לפי חוק (בקשה לתיקון טעות בפס"ד שנדחתה, ובקשה לקיום דיון נוסף שנדחתה אף היא), חוזר המבקש ומניח בקשה נוספת לפתחו של כב' הנשיא, ככה"נ משום שאינו שבע רצון מההחלטה שהתקבלה בעניינו אך לפני מספר חודשים. לא זו אף זו, במקביל לבקשה לעיון מחדש בבקשת החנינה ובניסיון לבצע "מקצה שיפורים" נוסף, הניח רבין לפתחו של בית המשפט העליון, בקשה נוספת לעיון חוזר ותיקון טעות בפסה"ד (ע"פ 5496/14). המדינה הגישה התנגדותה לבקשה חסרת הבסיס, אשר איננה נכנסת בגדרו של הליך משפטי כלשהו ואשר נימוקיה דומים במהותם לנימוקים המובאים בבקשה לעיון מחדש בבקשת החנינה.

8. נבקש להדגיש - במענה לבקשה האחרונה שהוגשה לפתחו של בית המשפט העליון, הבענו עמדתנו כי אין לאפשר לרבין להמשיך ולהעלות טענות "בשיטת הסלמי". אנו מחזיקים בעמדה זו לא רק

בקשר להגשת בקשות חוזרות ונשנות לערכאות משפטיות, אלא גם בקשר להגשת בקשות שונות "לעיין מחדש" בהחלטות חנינה.

9. בנוסף, רבין מעלה טענה בדבר חלקו בפרשות בהן הורשע, ובפרט בפרשת הולילנד. לשיטתו, היה אך "בלדר" להעברת כספים ולא היה מקום להרשיעו בעבירות בהן הורשע. עוד טוען רבין, כי על אף שהורשע באירוע אחד בפרשת הולילנד, נקבע ללא בסיס כי הוא "שחח במדמנת השוחד" והעונש שהוטל עליו מבוסס על כינוי שניתן לו בשגגה. טענות אלו ודומות להן נטענו על ידו ונדחו על ידי בית המשפט העליון בע"פ 4456/14 על כן אין אנו רואים צורך להוסיף טעמים לדחייתן. עם זאת יודגש כי רבין הורשע בשתי פרשות שונות (הולילנד ותעשיות מלח) שנדונו במסגרת תיק אחד, וענישתו מבטאת את מעשיו בשתי הפרשות גם יחד. בהעלותו שוב ושוב את אותן טענות שהעלה במסגרת הערעור ובהליכים האחרים שנקט, בדבר חלקו במסכת תשלומי השוחד ובקשר לעונש שהוטל עליו בגין מעשיו, מנסה רבין להפוך את מוסד החנינה לערכאת ערעור נוספת על בית המשפט העליון.

10. לבסוף טוען רבין כי חל שינוי בנסיבותיו האישיות והחמרה נוספת במצב בני משפחתו מצדיקה הקלה נוספת בעונשו. אף הטענות בדבר מצבם הבריאותי של ילדיו ושל אביו של רבין הועלו על ידי רבין בבקשת החנינה הראשונה, אשר כאמור נענתה על ידי כב' הנשיא. אף אם חלה החמרה מסוימת, כדבריו, בנסיבות המשפחתיות, אין המדובר בנסיבות קיצוניות וחריגות, המצדיקות דיון מחודש ונוסף בבקשת חנינה נוספת.

11. לאור כל האמור לעיל, עמדתנו היא כי יש לדחות מכל וכל את הבקשות המונחות בפני כב' הנשיא.

במרכה,

ליאת בן-ארי שוורקי
פרקליטת מחוז תל-אביב
(מיסוי וכלכלה)